

Lennart Hansson 1940 - 2002

Évtizedeken keresztül Lennart Hansson a hypertonológia egyik meghatározó egyénisége volt. Mint gyakorló klinikus, oktató és kutató egyaránt kiemelkedőt alkotott. Gyógyíthatatlan betegség miatt, rövid ideig tartó szenvedés után 2002. november 8-án meghalt.

Lennart Hansson 1940-ben született. Tudományos munkásságát Göteborgban, a Sahlgrenska Egyetemi Oktató Kórházban, a béta-blokkolók klinikai vizsgálatával kezdte. Tanulmányúton volt Stevo Julius intézetében, Ann Arborban, ahol egy életre elkötelezte magát a hypertonia klinikumának kutatása mellett. Tudományszervező tehetségét jellemzi, hogy hazatérése után rövid időn belül tehetséges fiatal kutatókból álló munkacsoport alakult ki körülötte, akik ma már nemzetközileg elismert szakemberek. A Geriatriai Intézet vezetésére meghívást kapott az Uppsalai Egyetemről, ahol munkásságát élete végéig folytatta. Kiemelkedő eredményeit az általa vezetett, nemzetközi multicentrikus vizsgálatok (STOP-1, STOP-2, HOT, CAPPP, NORDIL, SCOPE) jelzik, melyeken kívül még más, igen jelentős vizsgálatokban is alapvető szerepe volt. Munkásságával számos olyan fontos eredményre jutott, melyek meghatározzák a hypertonia betegség kezelésére szolgáló nemzetközi útmutatókat (1999 WHO/ISH Guidelines).

Lennart Hansson alapító tagja volt a Swedish Society of Hypertension-nek, a European Society of Hypertension-nek és korán bekapcsolódott az International Society of Hypertension munkájába, mely tudományos társaságoknak különböző periódusokban elnöke is volt. Alapítója és szerkesztőbizottsági elnöke volt a Blood Pressure tudományos folyóiratnak és számos nemzetközi folyóirat szerkesztőbizottságának volt tagja.

Lennart Hansson támogatása jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a Magyar Hypertonia Társaság létét és munkáját nemzetközi szinten is elismerjék. Társaságunk tagsága személyesen is megismerhette Őt Magyarországon tartott előadásai kapcsán. A Magyar Hypertonia Társaságnak tiszteletbeli tagja és a Hypertonia és Nephrologia folyóiratunk nemzetközi szerkesztőbizottságának is tagja volt.

Azok, akiknek szerencsájuk volt Lennart Hanssonal együtt dolgozni, megismerhették kristálytisza logikájú gondolatait, éles vitakészségét, segítőkészségét, de közvetlen baráti modorát, humorát és életszeretetét, mely a zene, a szép mediterrán tájak, a jó étkek és italok élvezetében is megnyilvánult.

Már súlyos betegen tartotta meg előadásait a prágai ISH/ESH Kongresszuson és a berlini Európai Kardiológus Kongresszuson, úgy, hogy a betegség jeleit még az Őt jól ismerők sem fedezték fel rajta. Korai halála pótolhatatlan veszteség, nagy űrt hagyott maga után.